

Haabende, at den høje Rigsdag godhedsfuld vil skjænke dette vort underdanige Andragende en velvillig Modtagelse og om muligt bidrage til en Forbedring i den os af Staten tilstaaede Pension eller Understøttelse og derved bringe Glæde i mangt en forhenværende rask og modig Underofficers nu fattige og usle Hjem, tegne vi os underdanigst osv."

Andragendet er efter Indbringerens Ønske afgivet til det Udvalg, som behandler Lovforslaget om Forhøielse af Invalidforsørgelsen.

3. Andragende fra S. C. N. Dybdahl i Hinnerup om Tilladelse til at udøve Lægepraxis. (Indbragt den 14de November 1882 ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busl).

Andrageren, der er født 1849, ledsager sit Andragende med talrige Vidnesbyrd fra alle Egne af Jylland om, at han har ydet Hjælp til syge Mennesker, der forgjæves havde været under Behandling af autoriserede Læger eller endog helt vare blevne opgivne af disse. Det synes at fremgaa af de medfølgende Bilag, at han ikke i noget Tilfælde har taget Personer i Kur, som ikke iforveien have søgt Raad hos en autoriseret Læge, og at han kun har benyttet Medicamenter, der ere til Salg for Alle og Enhver paa Apothekerne. Det fremhæves ogsaa i de nævnte Vidnesbyrd, at intet Tilfælde er bekendt, hvor hans Raad og Bistand har havt skadelig Indflydelse paa vedkommende Patient. Der er flere Gange overgaaet ham Straffedom for Kvalfalveri; saaledes blev han ifjor idømt 4 Maaneders simpelt Fængsel, hvilket havde tilfølgende, at der fra Beboere trindt om i Jylland, hvis Tillid og Hengivenhed han ved sin Virksomhed havde erhvervet sig, indgaves en Række Ansøgninger til Kongen om Benaadning. Saavidt vides, have disse Stridt dog ikke ført til det forønskede Maaal. Støttet paa den lange Række Attester om heldige Kure andrager han nu om, at Thinget vil yde ham sin Bistand til, at han kan opnaa Tilladelse til at udøve Lægepraxis i det Omfang, i hvilket han formenes at besidde den fornødne Indsigt og Duelighed.

Udvalget med Undtagelse af Rosen foreslaar Andragendet henvist til Justitsministerens Overveielse.

4. Andragende fra forhenværende Bog- og Papirhandler J. Siegler om Erstatning i Anledning af en ham i Bremen overgaaet Retsforfølgning. (Indbragt den 23de November 1882 ved Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, C. Sage.)

Andrageren indgav i forrige Samling et lignende Andragende til Folkethinget. Han er født i Kjøbenhavn den 28de November 1837, men havde fra 1865 til 1881 fast Ophold i Bremen som Boghandler og blev i 1878 i denne By tiltalt for uterligt Forhold mod sin Steddatter. Tiltalen havde til Følge, at han den 13de September f. A. af en Edsvorneret blev anset med 7 Aars Tugthusstraf. Efter at han var afgiven til Tugthuset, lykkedes det ham at faae Sagen paany undersøgt og atter bragt for en Edsvorneret, der nu ved Dom af 16de Oktober 1879 fuldstændig frifjendte ham. Betræfede Afstrifter af de to Domme ledsagede Andragendet, der gik ud paa, at der „enten af den tydske Regjering eller af rette Vedkommende maatte tilstaaes ham enten efter de graverende Forhold og hans reducerede Stilling passende Erstatning, navnlig for, hvad han havde lidt, som for Alt, hvad der for ham var gaaet tabt, samt til at paabegynde og fortsætte en ny Handel m. m.“ — Da det ikke saas, at Andrageren først havde henvendt sig til Ministeriet, gjorde Udvalget i forrige Samling allerede af Hensyn hertil ingen Indstilling. Under 24de August f. A. henvendte han sig da til Udenrigsministeriet med Begjæring om dettes Bistand til at opnaa Skadeserstatning for den ham overgaaede Retsforfølgning, men erholdt til Svar, at Ministeriet ikke saae sig istand til at foretage Noget i denne Sag. Han gjentager derfor nu sit Andragende til Folkethinget.

Udvalget gjør ingen Indstilling.